प्रयोगः तां प्रब्रूत कथयत यतोयत्र आद्यादित्वात्तसिः गता सत्य द्युतत् द्योततेस्म सार्द्धमिन्दुना चन्द्रमसा तुल्यत्वात्॥ २६॥

स्वपोषेत्यादि॥ एवंप्रकारेण मृगादीनप्याह्वास्तेति सम्बन्धः भ० हे पक्षिणां मृगाणाञ्च शावकाः शिशवोया सीता युष्मान् स्वपोषं अपुषत् स्वेन आत्मना धनेन वा पुष्टवती अभिधानात् स्वपूर्व्वात् पुषेर्णम् तदनुप्रयोगश्च या इन्दुना सार्द्धं अद्युतत् तस्याद्योतनेन इन्दोः स्वभावेन गुणीभूतत्वात् ततोऽप्युत्कर्षः सूच्यते सार्द्धंशब्देन समानत्वं वा लक्ष्यते उभयत्र शासुलिद्यत्पुषादेरिति ङः पे ङ विधानादेव द्युतेः पं उक्तञ्च अतएव पं तां प्रब्रूत वदत त्वत्स्त्रियास्त्वय्येव कथनं किमर्थं इत्याशङ्कायामाह गतेति यस्माद्गता अन्यत्र मां त्यक्त्वेत्यर्थात् केचित्तु यतोयत्र गता तं देशञ्च ब्रूतेत्यध्याहरन्ति केचित्तु या यतोयत्नात् अपुषत् इन्दुना सार्द्धं साम्यं गता या अद्युतच्च यतीङ्यत्ने इत्यस्य क्विपीत्याहुः केचित्तु हे पक्षिमृगशावकाः गतायतः सन्तः तां प्रब्रूत गतं गमनं भावे क्तः न यतन्ते इति अयतः कर्त्तरि क्विप् गताय अयतोऽयत्नवन्तः स्थिराः सन्तइत्यर्थइत्याहुः गताय नास्ति यत् यत्नो येषां तादृशाः सन्तइत्यन्ये॥ २६॥

गिरिमन्वसृपद्रामोलिप्सुर्ज्जनकसम्भवां। तस्मिन्नायोधनं वृत्तं लक्ष्मणायाशिषन्महत्॥ २७॥

गिरिमित्यादि। गिरिं लक्षीकृत्य गतः लृदित्वादङ् किमर्थं ज०म०